

Міністерство освіти і науки України
Відділення теорії та історії педагогіки
Академії педагогічних наук України
Миколаївський державний університет
імені В.О.Сухомлинського

УНІВЕРСИТЕТ ЯК ЦЕНТР ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬО-ВИХОВНОГО СЕРЕДОВИЩА У РЕГІОНІ

**ТЕЗИ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

УДК 378.14+371.3

ББК 74

У58

*Рекомендовано до друку рішенням вченої ради Миколаївського
державного університету імені В.О. Сухомлинського
(протокол № 16 від 06.07.2009 р.).*

У58 **Університет як центр організації освітньо-виховного середовища у регіоні: Тези науково-практичної конференції // За заг. ред. Будака В.Д. – Миколаїв: МДУ імені В.О. Сухомлинського, 2009. – 298 с.**

УДК 378.14+371.3

ББК 74

Відомості про учасників конференції

Аніківа Лідія Володимирівна (м. Миколаїв), викладач кафедри іноземних мов факультету іноземної філології МДУ ім. В.О. Сухомлинського

Андрущенко Олександра Анатоліївна (м. Київ), аспірант Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Антоненко Ірина Юріївна (м. Запоріжжя), аспірант Класичного приватного університету

Бабаян Юлія Олександрівна (м. Миколаїв), кандидат психологічних наук, доцент кафедри теоретичної та прикладної психології факультету психології МДУ ім. В.О. Сухомлинського

Білімет Алла Миколаївна (м. Миколаїв), кандидат психологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних наук НУК імені адмірала Макарова

Баркасі Вікторія Володимирівна (м. Миколаїв), кандидат педагогічних наук, доцент кафедри методики викладання іноземних мов та зарубіжної літератури, декан факультету іноземної філології МДУ ім. В.О. Сухомлинського

Баркасі Станіслав Бейлович (м. Миколаїв), викладач кафедри іноземних мов факультету іноземної філології МДУ ім. В.О. Сухомлинського

Барчі Бєата (м. Київ), здобувач Інституту психології імені Г.С. Костюка АПН України

Безродна Антоніна Ігорівна (м. Миколаїв), магістрант факультету психології МДУ ім. В.О. Сухомлинського

Бєх Іван Дмитрович (м. Київ), директор Інституту проблем виховання Академії педагогічних наук України, академік Академії педагогічних наук України, доктор психологічних наук, професор

Білюк Олександр Володимирович (м. Миколаїв), кандидат педагогічних наук, доцент кафедри джерелознавства, етнографії та методики викладання суспільствознавчих дисциплін Інституту історії та права МДУ ім. В.О. Сухомлинського

Білюк Олена Геннадіївна (м. Миколаїв), старший викладач кафедри теорії та практики інноваційних педагогічних систем Інституту педагогічної освіти МДУ ім. В.О. Сухомлинського

Бондур Юлія Вікторівна (м. Миколаїв), ст. викладач кафедри теорії та практики перекладу факультету іноземної філології МДУ ім. В.О. Сухомлинського

М. Карчі,

Інститут психології імені Г.С. Костюка АПН України (м. Київ)

МОТИВАЦІЯ ВИКЛАДАЧІВ ДО СПРИЯННЯ ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННЮ СТУДЕНТІВ

Процес становлення фахівця залежить не тільки від того, що людина може зробити у межах конкретної професії (рівень сформованості знань, умінь, професійних здібностей), а й від того, що вона хоче зробити. Тому важливе значення у професійній придатності посідає сфера інтересів, обов'язків і планів особистості, що визначаються як комплексом організаційних, економічних, соціальних і технічних факторів, так й власною внутрішньою активністю.

Отже, процес входження людини в обрану нею професію – це не лише набуття відповідних знань, навичок та умінь, а й активне особистісне становлення, прийняття професії, втілення у неї.

Визнання ролі вищої освіти у становленні конкурентоспроможної особистості майбутнього фахівця та потреба педагогічної спільноти у кадрах, котрим би був притаманний високий рівень професійної компетентності, творчо мислячих, ініціативних, здатних виконувати задані функції, проявляти соціальну активність, зумовлює пошук умов, що забезпечують викладачу досягнення максимальних результатів на всіх етапах його професійного становлення.

При цьому за результатами своїх досліджень М.І. Пługіна визначила, що оптимізація процесу професійного становлення викладачів вищої школи можлива за таких умов, як-то:

нормативно-регламентуючі (орієнтують суб'єктів акмеологічного середовища на інструктивні документи, закони, що визначають функціонування системи вищої освіти, системи підвищення кваліфікації й акмеологічного супроводу);

організаційно-діяльнісні (інтеграція діяльності суб'єктів акмеологічного середовища у напрямку вирішення завдань, пов'язаних із підвищенням професійно-особистісного росту педагогічних кадрів, задоволення потреб викладачів у самопізнанні, самореалізації, самоактуалізації);

-
- психолого-акмеологічні (пов'язані з науковою уявою про психологію діяльності й освіту дорослих, стратегії професійного становлення, чинники, котрі сприяють професійному становленню викладачів вищої школи, способи надання допомоги, підтримки, акмеологічного супроводу викладачів на етапах професійного становлення).

Завдяки означеним умовам викладачі вищої школи отримують можливість постійно самовдосконалюватися, встановлювати адекватний зв'язок із іншими суб'єктами акмеологічного середовища, усвідомлювати недостатність існуючого досвіду, проявляти активність, спрямовану на аналіз, оцінку й самокорекцію особистісно-професійного розвитку, використання можливостей середовища, надбання необхідного досвіду.

Втім, на професійне становлення викладачів вищої школи впливають також суб'єктивні (активність, професійний і життєвий досвід, здатність до рефлексії, виконання науково-дослідницької діяльності) та об'єктивні чинники (наявність в акмеологічному середовищі установок на усвідомлення та прийняття вимог педагогічної професії, підвищення професійної майстерності; оптимального режиму спільної діяльності суб'єктів акмеологічного середовища; засобів, необхідних для здійснення професійної діяльності й особистісного розвитку).

Відтак, професійне становлення викладачів вищої школи лежить від означених умов та чинників завдяки, по-перше, вклученню викладачів у систему післявузівської освіти (аспірантуру, докторантуру, ФПК, стажування), де застосовуються різні освітні технології, що стимулюють творчу активність суб'єктів спільної діяльності, надають особистості можливість проявляти самостійність, ініціативність, заявляти про власний досвід, використовувати отримані знання на практиці, а, по-друге, розробки програми акмеологічного супроводу, котрий забезпечує викладачам формування установок на особистісне удосконалення; прагнення до самонавчання; потреби в аналізі власних особистісних якостей, потенціалів і якостей інших людей; відповідальності за процес і результати професійної діяльності. І, як наслідок, професіоналізм викладачів вищої школи відбивається на професійному становленні студентів.